

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

5.Bhar.221/2020/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten a 2021. március 26. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

V É G Z É S T:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2020. október 2. napján kihirdetett 28.Bf.9686/2019/8. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

[1] A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 4.B.XVIII.1471/2014/206. számú, 2019. március 19. napján kihirdetett ítéletével I.r. vádlott I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés (3) bekezdés a) pont] és közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont], ezért őt halmazati büntetésül 8 hónap, végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre ítélte.

[2] II.r. vádlott II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki csalás büntetben, mint felbujtót [Btk. 373. § (1) bekezdés (3) bekezdés a) pont] és közokirat-hamisítás büntetében, mint bűnsegédet [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont], ezért őt, mint különös visszaesőt halmazati büntetésül 1 év börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a II. r. vádlott legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[3] terhelt3 III. r. vádlottat az 1978.évi IV. tv. 274.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző, társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett az ítélet ezen túlmenően az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és az I. r. és II. r. vádlottat külön-külön és egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség megfizetéséről megállapítva, hogy a fennmaradó bűnügyi költséget az ügyben az állam viseli.

[4] Az elsőfokú bíróság ítélete II.r. vádlott II. r. vádlott vonatkozásában a kihirdetése napján, I.r. vádlott I. r. vádlott tekintetében pedig 2019. április 9. napján jogerőre emelkedett.

[5] Az elsőfokú ítélet ellen a kihirdetéskor nyomban az ügyész jelentett be fellebbezést terhelte III. r. vádlott terhére a bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása érdekében.

[6] A Fővárosi Főügyészség Bfel.22.220/2012/13. számú átiratában az ügyészi fellebbezést az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felmentés tekintetében az indokolási kötelezettségének nem teljes egészében tett eleget, mert nem oldotta fel az I. r. és III. r. vádlottak vallomásai közötti ellentéteket, és nem tért ki arra sem, hogy a tényállás megállapítása során miért a III. r. vádlott vallomását fogadta el, illetve miért tekintette elfogadatlannak tanú tanút annak ellenére, hogy közte és a III. r. vádlott között egyéb személyes kapcsolat is feltárható volt, illetve cégl ügyvezetőjeként a tanú jogi felelőssége is esetlegesen felmerülhet.

Továbbá arra sem tért ki az elsőfokú ítélet, hogy e tanú vallomását miért fogadta el a bíróság az I. r. vádlott önmagát is terhelő nyomozati vallomásával szemben.

[7] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság az ügyészi fellebbezést a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a Be. 590.§ (1) bekezdésében értelmében bírálta el, melynek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló – elsősorban okirati - bizonyítékokat nem teljeskörűen vonta mérlegelési körébe, amely azt eredményezte, hogy az indokolási kötelezettségének sem tett megfelelően eleget, így az elsőfokú ítélet a Be. 592.§ (2) bekezdés a) c) és d) pontjaiban megjelölt okokból megalapozatlanságban szenved, mert hiányos, ellentétes a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, ebből fakadóan pedig a megállapított tényekből további tényekre helytelen következtetéseket tartalmaz.

[8] Az elsőfokú ítélet fentiek szerinti megalapozatlanságát a másodfokú bíróság a Be. 593.§ (1) bekezdés c) pontja alapján az iratok tartalma alapján, helyes ténybeli következtetéssel kiküszöbölve eltérő, a III. r. vádlott bűnösségének megállapításához vezető tényállást állapított meg, és a III. r. vádlott büntetőjogi felelősségét e tényállást alapul véve, a Btk. 342. § (3) bekezdés (1) bekezdés c) pontja szerint minősülő közokirat-hamisítás vétségében állapította meg, ezért őt 150 napi tétel, napi tételenként 2000 forint összegű, összesen 300.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, pontosította a bűnjelekre vonatkozó rendelkezést és kötelezte a III. r. vádlottat a

személyével kapcsolatban az elsőfokú eljárásban felmerült 77.500 forint, valamint a másodfokú eljárásban felmerült 9.000-forint bünygyi költség megfizetésére.

[9] A másodfokú bíróság ítélete ellen a III. r. vádlott és védője a Be. 615. § (1)-(2) bekezdés a) pontja alapján, a bűnösség megállapítása tekintetben ellentétes döntésre tekintettel teljes körű felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

[10] A Fővárosi Főügyészség a másodfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

[11] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.769/2020/3. számú átiratában kifejtette, hogy a másodfokú bíróság eljárásában a perrendi szabályokat megtartotta, a másodfokú felülbírálat akadályát az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének részbeni elmulasztása nem képezte. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetéssel pótolta. Az így megalapozottá tett tényállás alapján a III. r. vádlott bűnösségének és a cselekmény jogi minősítésének tekintetében a másodfokú bíróság helytállóan foglalt állást, és a jogkövetkezmény tekintetében is törvényesen járt el. Mindezek alapján a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[12] A védő a fellebbezést Be. 584. § (6) bekezdése ellenére írásban nem indokolta.

[13] A harmadfokú eljárás lehetősége terhelt3 III. r. vádlottnak a büntetőjogi felelőssége tekintetében ellentétes bírói döntésre figyelemmel, a Be. 615. § (1)-(2) bekezdés a) pontja alapján megnyílt.

[14] A harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1)-(3) bekezdésére figyelemmel teljes körben bírálta felül a másodfokú bíróság III. r. vádlottat érintő ellentétes döntését és azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, valamint az elsőfokú és a másodfokú bírósági eljárást.

[15] A Fővárosi Ítéltábla a Be. 621. § (2) bekezdése alapján megtartott tanácsülésen a Be. 618. § (1) bekezdés b) pontja szerinti kötelezettsége során megállapította, hogy mind az első-, mind a másodfokú bíróság a büntetőeljárás szabályokat teljeskörűen megtartotta.

[16] Az elsőfokon eljáró bíróság a tényállás felderítése során a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat betartotta, az eljárásban részvevő személyek törvényes jogait maradéktalanul gyakorolhatták, jogaikra és kötelezettségeire történő

figyelmeztetésük a törvényi rendelkezéseknek megfelelően megtörtént, mindezek a jegyzőkönyvek tartalmából megfelelően követhetőek, feltárhatóak annyi megjegyzéssel, hogy a büntetőeljárás jelen ügyben két büntetőeljárási törvény hatálya alatt folyt, az elsőfokú eljárás még az 1998. évi XIX. törvény hatálya alatt indult meg, amely során végzett eljárási cselekmények a Be. 870. § (1) bekezdése értelmében akkor is érvényesek, ha ezt az új Be. (2017.évi CX. törvény) másként szabályozza.

[17] Egyetértett az ítéltábla a másodfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy az elsőfokú bíróság olyan eljárási szabályt, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná, nem sértett.

[18] A másodfokú bíróság a vádlott terhére bejelentett fellebbezés elbírálására a Be. 599. § (1) bekezdésének megfelelően nyilvános ülést tartott és eljárása során a Be. 590. § (1)-(2) bekezdésének megfelelően teljes terjedelmében bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, melynek során kellő alaposággal vizsgálta a perrendi szabályok megtartását, és az ítélet megalapozottságát, indokolásának helyességét.

[19] Ennek során a 2018. július 1-jétől hatályos Be. rendelkezéseinek helyes, elvi bírósági határozattal is alátámasztott értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy az elsőfokú ítélet részleges megalapozatlanságban szenved, azonban ennek kiküszöbölése a Be.593.§-a értelmében a másodfokú bíróság kötelezettsége, amelynek eredményeként a helyes – akár eltérő - tényállás megállapításának eredményeként a másodfokú bíróságnak törvényes lehetősége nyílik a bűnösség tekintetében helyes jogkövetkeztetés levonására. Mindezek alapján az indokolási kötelezettség elmulasztása a részlegesen megalapozatlan ítélet tekintetében olyan eljárási szabálysértésként, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná, nem értelmezhető.

[20] Helyesen ismerte fel a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítéleti tényállás megalapozatlansága az ítéleti tényállás iratok tartalmának megfelelő kiegészítésével orvosolható, amelyből a III. r. vádlott tekintetében helyes, és az elsőfokú bíróság által tett ténybeli következtetéstől eltérő, a vádlott büntetőjogi felelősségét megalapozó tényekre vonható okszerű következtetés.

[21] A másodfokú bíróság által kiegészített és így hiánytalanná vált tényállással a harmadfokú bíróság minden tekintetben egyetértett, az a Be. 619. § (1) bekezdése értelmében a harmadfokú eljárás alapját képezte.

[22] Az irányadó tényállásból egyértelmű következtetés vonható le arra, hogy terhelt3 III. r. vádlott az általa ellenjegyzett okiratok tekintetében nem járt el a tőle és egyben az ügyvédekre vonatkozó törvény és szabályzatok alapján elvárható gondossággal és körültekintéssel, amikor elmulasztotta a korábbi társasági szerződésen, a személyazonosító okmányokon, azok fénymásolatain és az előtte aláírt társasági szerződés módosításon szereplő

– egyébként kellő körültekintés mellett észlelhetően eltérő - aláírások egybevetését, és az egyéb szerződés módosítás tekintetében felmerülő gyanút keltő körülmények vizsgálatát.

[23] Az ügyészi fellebbezéssel kapcsolatban a másodfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy az I. r. vádlott önmagát terhelő vallomásának elvetése arra nézve, hogy a cégnél egyedül volt jelen, bírói mérlegelés eredménye, amely tekintetben a III. r. vádlottal történő szembesítésének elmaradása a bírósági eljárásban nem volt pótolható, így végsősoron ebben a tekintetben a III. r. vádlott és tanúl ezzel kapcsolatban tett egybehangzó vallomásának elfogadása nem kifogásolható.

[24] Helyesen hívta fel a figyelmet a másodfokú bíróság arra is, hogy az ügyintézés során milyen „gyanús” körülményekből kellett volna a III. r. vádlottnak, mint saját vallomása szerint is cégalapításokban, cégmódosításokban jártas, ilyen ügyek intézésben, ellenjegyzésében napi szinten közreműködő ügyvédnek kellő körültekintés mellett észlelnie, hogy olyan okiratokat lát el ellenjegyzéssel, amelyek háttérében nem valóságos jogügylet áll, így ezzel egyben közreműködik abban, hogy a közhiteles cégnyilvántartásba valótlán tartalmú bejegyzés kerüljön.

[25] A másodfokú bíróság ebben a körben kimerítően és pontosan jelölte meg azokat az ügyvédi tevékenységekre vonatkozó hatályos jogi rendelkezéseket, amelyek a vádlottól elvárható magatartást részletezik, és egyben a vádlotti magatartás tekintetében a kellő körültekintés hiányára, így gondatlan magatartásának megállapítására vezettek.

[26] Mindezek alapján a másodfokú bíróság helytálló ténybeli és jogkövetkeztetéssel állapította meg, hogy a vádlott gondatlan magatartásával közreműködött abban, hogy a közhiteles cégnyilvántartásba valótlán adat – I. r. I.r. vádlott1 vádlott, mint ügyvezető – kerüljön bejegyzésre, és ezzel a Btk. 342. § (3) bekezdése szerint minősülő, az (1) bekezdés c) pontja szerinti közokirat-hamisítás vétségét valósította meg.

[27] A büntetés kiszabása körében a másodfokú bíróság alapvetően helytállóan jelölte meg a bűnösségi körülményeket, azonban a másodfokú bíróság által helytállóan kiegészített előéleti adatoknak megfelelően a vádlott terhére indokolt értékelni az ugyanilyen és többrendbeli bűncselekmények miatti büntetőeljárások hatálya alatti elkövetést.

[28] A bűncselekmény tárgyi súlyára és a kiegészült bűnösségi körülményekre, így a vádlott alanyi bűnössége fokára is tekintettel a másodfokú bíróság a Btk. 33. § (5) bekezdésének helytálló alkalmazásával szabott ki a vádlottal szemben a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése alapján pénzbüntetést.

[29] A vádlottal szemben alkalmazott joghátrányra tekintettel indokoltan alkalmazta a Btk. 2. § (2) bekezdése értelmében az elbíráláskor hatályos büntető anyagi jogszabályt, mely a pénzbüntetés egy napi tétele összege tekintetében a vádlott számára kedvezőbb elbírálást eredményezett.

[30] A pénzbüntetés napi tétel száma, és egy napi tételének összege törvényes, a másodfokú bíróság ebben a körben kifejtett indokai is helytállóak.

[31] A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, a bűnjelek nyilvántartási számának pontosítására, illetve az első és másodfokú eljárásban a vádlott terhére megállapított bűnügyi költségre vonatkozó ítéleti rendelkezések is törvényesek, a büntető anyagi és eljárási szabályoknak megfelelnek.

[32] Mindezek alapján a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 621. § (2) bekezdése szerinti tanácsülésen a Be. 623. § -a alapján, indokaival egyetértve, helybenhagyta.

Budapest, 2021. március 26.

dr. Magócsi István sk.

Barabásné dr. Birinyi Andrea sk.

dr. Raczky Katalin sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 28.Bf.9686/2019/8. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.221/2020/4. számú végzése folytán 2021. március 26. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2021. március 26.

dr. Magócsi István s.k.

a tanács elnöke